

अस

मरः ॥ अठु इति भाषा ।

अस ल भावे । (अर्-परं-अकं-सेट् ।) भावः सत्ता । सा चेह विद्यमानतैव । ल अस्ति विष्णुः । इति दुर्गादासः ॥ (वि + अति) । अतिक्रमे । पराभवे । “अन्यो अतिक्रमे तु ममापि धर्मः” इति मट्टौ । (अभि) भागसत्तायाम् । “यदत्र ममाभिख्यात् दीयताम्” । इति पाणिनिः । (आविस्) आविर्भावे । “तेषामाविरभूद् ब्रह्मा परिभ्रान्मुखश्रियाम्” । इति कुमारः । (प्रादुस्) प्रादुर्भावे । उद्भवे । “महाभूतादित्तौजाः प्रादुरासीत्तमोनुद्” । इति मनुः ।

अस इ र् य उ क्षेपे । (दिवां-परं-सकं-सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ य अस्यति । उ अस्तिवा अस्ता । इर् आस्यत् आसीत् । अस्यमानं महागदा इति मट्टौ ताच्छीले शतुः शानः । इति दुर्गादासः ॥

(“तस्मिन्नास्यदिषीकास्त्रं रामो रामावबोधितः” । इति रघुवंशे । (अति) अतिक्रमे । पराभवे । “वज्रभिश्चैकमत्स्यमेकेन च बहून् जनान्” । इति रामायणे । (वि + अति) उत्ताने । “व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसंग्रह्यं गुरोः” । इति मनुः । (अय) दूरनिक्षेपे ।

चीरानपास्यज्जगत्स्य कन्या
नेयं प्रतिज्ञा मम दत्तपूर्णा” ।

इति रामायणे । (अभि) अभ्यासे ।

“अभ्यसन्ति तटाघातं निर्जितैरावता गजाः” । इति कुमारः । (नि) निक्षेपे । “न मद्विधो न्यस्यति भारसुयम्” । इति मट्टौ । (उप + नि) प्रस्तावे । “स तु तत्र विशेषदुर्लभः सदुपन्यस्यति ज्ञानवर्त्म यः” । इति किराते । (सं + उप + नि) प्रमाणादिना दृष्टीकरणे ।

“तथा च मया समुपन्यलेष्पि मन्वेव्वज्जानं वाक्पारुष्यञ्च कृतम्” । इति हितोपदेशे । (प्रति + नि) स्थापने ।

“तथैवायुधजालानि भ्रातृभ्यां कवचानि च । रघोपस्थे प्रतिन्यस्य सचर्म कठिनं च यत्” । इति रामायणे । (निर्) दूरीकरणे । पराभवे । “यथांसि सर्वेषुभृतां निरास्यत्” ।

“तानर्हिददखादीश्च निरास्यञ्च तणाहताम्” । इति च मट्टौ । (परि) विस्तृतौ । “पर्यस्यन्निह निचयः सहस्रसंख्यां” । किराते । “ताम्लोष्ठ-पर्यस्तश्चः स्मितस्य” । इति कुमारः । पातने च । “दासीघटमपां पूर्णं पर्यस्येत् प्रेतवत् सदा” । इति मानवे ॥ (सम्) संयोगे । एकत्र संक्षेपे । यथा,—

“सर्वोप्यवयोऽङ्गा समस्यते ।”

“अययं समर्थेन सह समस्यते” ।

इति च पाणिनिः ॥ इत्यादिः ॥

अस न् अघाघे । (आदि-उभं-सकं-सेट् ।) अघाघो दीप्तियद्वागतयः । “वासुदेवं परित्यज्य योऽन्य-देवमुपासते” । उपगच्छतीत्यर्थः । जावण्य उत्पाद्य-

अस

इवास यत् इत्यादिसिद्धौ अनेकाद्यत्वात् सत्ता-र्योऽयमपीति रमानायः । अनुप्रयोगादन्यत्रापि परोक्षायामस्तेर्भूभावं केचिन्नेच्छन्तीति धातुप्रदी-पः । इति दुर्गादासः ॥

असंख्यः, चि, असंख्यनीयः । संख्यारहितः । अपरि-मितः । न विद्यते संख्या यस्येति वज्रनीहः । अगणनीयः । यथा,—
“असंख्यं द्विपराज्जदि पुद्गलात्मात्मनन्तकं” । इति हेमचन्द्रः ॥ अपि च ।
“शतयोजनविल्लीः शतखन्धसमन्वितैः असंख्यशाखागिकरै रसंख्यफलसंयुतैः” । इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ४१ अध्यायः ॥

असंख्यातं, चि, संख्यारहितं । यथा । मदनपारिजाते । “अङ्गुल्योगेण यज्जतं यज्जतं मेरुलङ्घितं । असंख्यातञ्च यज्जतं तत्सर्वं निष्फलं भवेत्” । इत्याङ्गिकाचारतत्त्वं ॥

असंस्कृतः, चि, (न संस्कृतः । नञ्समासः ।) संस्कार-रहितः । यथा । आपस्तम्बः । “असंस्कृतः सुतः श्रेष्ठो नापरो वेदपारगः” । इति सुद्धितत्त्वं ॥ अन्यच्च । “असंस्कृतप्रमीतस्य पिता न आद्रमाचरेत् । यदि खेहाचरेद्वाङ्गं सपिण्डीकरणं विना” । इति ।

“असंस्कृतौ न संख्यार्थौ पूर्णौ पौत्रप्रपौत्रकेः । पितरं तत्र संख्यार्थादिति धर्मो व्यवस्थितः” । इति च आद्रतत्त्वं ॥

असंस्कृतवाक्यं, स्त्री, (असंस्कृतं संस्कृतेतरं वाक्यम् ।) संस्कृतेतरभाषा । तत्पर्यायः । अपभ्रंशः २ अय-शब्दः ३ । इत्यमरटीका ॥

असंस्थानं, स्त्री, असंस्थितिः संस्थानाभावः । न सं-स्थानमसंस्थानमिति नञ्समासनिष्पन्नं ॥

असंहतः, पुं, (न संहन्यते येन । न + सम् + हन् + करणे क्त ।) व्यूहविशेषः । स तु सेनानां पृथग्वृत्तिः । इति रायसुकुटादयः ॥ (दण्डः । भोगः । मण्डलः ।) असमूहिते असंहते च चि ॥

असंहतः, चि, असंलग्नः । संहतो लग्नः न संहतः असंहतः इति नञ्समासनिष्पन्नः ॥

असहत्, य, (न सहत् । नञ्समासः ।) पुनः पुनः । वारं वारं । इत्यमरः ॥

(“अनेकस्यैकधा साम्यमसहहायनेकधा” । इति साहित्यदर्पणे ।

“अज्ञाद्येनासहचैतान् गुणैश्च परिचोदयेत्” । इति मानवे ।)

असङ्ख्यितः, चि, (न सङ्ख्यितः । नञ्समासः ।) सङ्ख्याविषयः । यथा । विष्णुपुराणे ।

“कर्मण्यसङ्ख्यिततत्त्वज्ञानि संन्यस्य विष्णौ परमात्मरूपे । अवाप्य तां कर्ममहीमनन्ते तस्मिन् लयं ते त्वमज्ञाः प्रयान्ति” । इति मलमासतत्त्वं ॥

असङ्गलः, पुं, (न सङ्गलः ।) विलुप्तः पश्याः । इति हेमचन्द्रः ॥

अस

असङ्गाः, चि, सङ्कारहितः । अगणनीयः । स तु द्विपराज्जदिः । इति हेमचन्द्रः ॥

असङ्गतः, चि, (न सङ्गतः । नञत्पुरुषः ।) सङ्गतिरहितः । नासङ्गतं प्रयुञ्जीतेति प्रसिद्धिः ॥ यथा । वस्तुतस्तु जिज्ञासुमेकपुरुषं प्रति सङ्गत-मपि अतादृशमर्थं प्रति असङ्गतमिति यं प्रति-पादयितुमानन्तर्याभिधानं तादृशाभिधानप्रयो-जकतत्पुरुषीयजिज्ञासाजनकज्ञानविषयोऽर्थः तं प्रति सङ्गतिरिति पुरुषविशेषेणियन्तितं सङ्गति-त्वं वाच्यं । इत्यनुमितिग्रन्थियोगदाधरी ॥ अयुक्तः । यथा देवीपुराणं ।

“वसुदेव जन्मतिथिर्यदि स्यात् पूज्या तदा जन्मभसंयुता च । असङ्गता मेन दिनद्वयेऽपि पूज्या परा या भवतीह यत्नात्” ॥

इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (असभ्यः । अशिक्षितः । यथा हितोपदेशे ।

“आसन्नमेव नृपतिर्भजते मनुष्यं विद्याविहीनमकुलीनमसङ्गतं वा” ॥

असती, स्त्री, (न सती साध्वी । नञ्समासः ।) भ्रष्टा । अभिचारिणी तत्पर्यायः । पुंस्त्री २ धर्मिणी ३ बन्धकी ४ कुलटा ५ इतरी ६ खैरिणी ७ पांशुना ८ । इत्यमरः ॥ छटा ६ दुष्टा १० धर्मिता ११ । इति शब्दरत्नावली ॥ सङ्गा १२ निशाचरी १३ त्रपारहता १४ । इति जटाधरः ॥ (“आवाल्यादसती सती सुरपुरीं कुन्ती समा-रोहयत्” । इति धर्मविवेके ।)

असतीसुतः, पुं, स्त्री, (असत्याः सुतः ।) अभि-चारिणीपुत्रः । तत्पर्यायः । बान्धकिनेयः २ बन्धुलः ३ कौलटेरः ४ कौलटेयः ५ । इत्यमरः ॥

“बन्धुलः कौलटेरश्च कौलटेयोऽसतीसुतः । तथा बान्धकिनेयस्तु स्यात् कौलकेय इत्यपि ॥

अथ सत्यान्तु भिच्छुक्तां एतौ भवति यः पुनः । तत्र कौलटिनेयः स्यात्कौलटेयोऽपि स स्मृतः” ॥

इति शब्दरत्नावली ॥ अपि च । असतीसुतुः कौ-लटेरश्च बन्धुलः ।

“अपि बान्धकिनेयः स्यात्कौलटेयोऽपिभिच्छुकी । कुलटापि सती सा चेत् कौलटेयस्तदाम्भजः ॥

अपि कौलटिनेयः स्यात्” । इति जटाधरः ॥

असतीसुतुः, पुं, (असत्याः सुतुः ।) कुलटापुत्रः । इति जटाधरः ॥

असत्, चि, (अय + श्रद्ध ततो नञ्समासः ।) अविद्यमानं । असाधुः । मूर्खः । ब्रह्मनिद्रवस्तु । इति वेदान्तः । जड़वर्गः । यथा,—

“यच्च किञ्चित् क्वचिदस्तु सदसदाखिलात्मिके । तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा त्वं किं स्रुयसे तदा” ॥

इति देवीमाहात्म्ये १ अध्यायः ॥ सत् चेतनवगः । असत् जड़वर्गः ।

“तस्य सर्वस्य या शक्तिः सा यदा त्वं तदा कथं” । स्तय्यर्थः । इति तट्टीकायां नागोजोभट्टः ॥ * ॥

निष्फलं । यथा,—
“अत्रह्यया ऊतं दत्तं तपस्तप्तं कृतञ्च यत् ।